AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITENDE AGENTEN VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.
C. LEUCHS & Co.
17, BARRETT'S GROVE, LONDEN.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl, 050, cada regel mas fl. 0,07½.

KEIZER WILHELM II IN ITALIE.

———o———

De gebeurtenis, die sinds maanden duizenden in beweging bracht, die door de geheele katholieke wereld met zekere licht te verklaren vrees werd te gemoet gezien, waarvan elke bijzonderheid met zorg door de bladen werd opgevangen en met kwalijk verholen vreugde of angstige ontevredenheid onder de oogen der lezers werd gebracht — die gebeurtenis heeft de vorige maand in Italië plaats gehad. De keizer van Duitschland heeft Rome en Napels bezocht.

Het gewicht van dit feit, waarop alle mogendheden en alle partijen in Europa noodzakelijk den blik moesten richten, behoeft geen opheldering. Het gold toch niets minder dan het al of niet erkennen van 's Pausen souvereiniteit door den machtigsten keizer van Europa. Zou Wilhelm bij zijn bezoek te Rome door zijn houding den bestaanden toestand als den juisten erkennen? Zou hij iets doen wat den Paus als souverein krenken kon en hem de hoop benemen nog ooit in het ongestoord bezit zijner wederrechtelijk ontvreemde tijdelijke macht terug te keeren? Dat waren vragen, die allen pijnigden en waarop Wilhelms Roomsche reis een voldoende oplossing geeft. Wij geven hier van die reis een korte beschrijving.

———

Volgens de eerste berichten over de ontvangst van Keizer Wilhelm te Rome was de stad opgepropt met vreemdelingen, die in de kolossale spoortreinen gearriveerd waren. Toen de keizer aankwam, sprong de fontein op het stationsplein en klonk een kanonschot, waarop een "fabelachtig" gejuich werd aangeheven. De Keizer van Duitschland, koning van Pruisen, weende en werd met bonte papiertjes bestrooid en graaf Herbert Von Bismarck ontzettend toegejuicht.

Koning Humbert en keizer Wilhelm namen plaats in het eerste gala-rijtuig; in het tweede prins Heinrich met den kroonprins; in het derde, graaf Herbert Von Bismarck met den minister-president Crispi. Het eerstgenoemde rijtuig werd begeleid door een escorte kurassiers, terwijl de muziekkorpsen het Pruisische volkslied speelden.

Bij het rijden door het *Via Nazionale* werd het gejubel onbeschrijfelijk. Uit alle vensters werden bloemen gestrooid. Honderdduizenden begaven zich daarop naar het plein voor het paleis, om .... vlaggetjes met de kleuren van het Duitsche rijk te zwaaien. Na een oorverdoovend gejuich, dat tien minuten duurde, verscheen de keizer, met de geheele koninklijke familie op het balkon. Aan het *Viva Guglielmo!* Leve de bondgenoot van Italië! kwam geen einde. De keizer boog diep geroerd, groette onophoudelijk, dankte den koning en de koningin, drukte hun de hand. Opnieuw steeg een "hartstochtelijk" gejubel op. De opgewonden menschenmenigte omringde het Quirinaal, tot de nacht viel.

Den volgenden dag te omstreeks 11 uren verlieten keizer Wilhelm en prins Heinrich in hofrijtuigen het Quirinaal, om zich naar de Pruisische legatie bij het Vaticaan te begeven. De heer Schlözer bood in het legatie-gebouw een dejeûner aan, waaraan de kardinalen Rampolla, Von Hohenlohe en verscheidene bisschoppen deelnamen.

Te een uur vertrokken deze laatsten naar het Vaticaan.

Een kwartier later begaf de keizer zich er heen in groot gala, in een expres voor dat doel uit Duitschland vooruitgezonden rijtuig met zes paarden, door Duitsche postillons en pikeurs bestuurd. Van het Quirinaal tot aan het Vaticaan stonden 20,000 soldaten in het gelid geschaard. De menigte bewaarde eene hoogst betamelijke houding; geene betooging tegen den Paus werd vernomen. De hemel was onbewolkt, witte duiven fladderden boven het ontzaglijke Sint-Pietersplein. De vensters van het Pauselijke paleis stonden wijd open. De keizer was gekleed in de witte gala-uniform der Pruisische gardekurassiers, met den vergulden helm en den zilveren adelaar daarop. De gezant Von Schlözer was naast hem gezeten.

Op de plaats San Damaso gekomen werd de keizer aan den voet van de *Scala Regia*, de groote trap, ontvangen door den prelaat-ceremoniemeester, twee geheim-kamerheeren, twee kamerheeren *di cappa e di spada* en vier lijfknechten in costuum van rood damast, terwijl een piket der Zwitsersche lijfwacht het geweer presenteerde.

In de *Sala Clementina* werd de keizer opgewacht door Mgr. Macchi, majordomus der apostolische paleizen, en verschillende personages van het Pauselijk Hof.

Daarna doorschreed hij vier zalen, waar een piket der Zwitsersche lijfwacht, de lijfknechten, de Palatijnsche wacht en de edelwacht de militaire eer bewezen.

In het particulier vertrek des Pausen bevonden zich twee geheimkamerheeren, die Z. H. van de komst des keizers verwittigden. Z. H. schreed tot in het midden van het vertrek op den keizer toe, waar de begroeting plaats had, en verzocht hem plaats te nemen op een iets lager dan de troon staanden zetel, terwijl het gevolg en de overige aanwezigen zich terugtrokken.

Na het onderhoud, dat ruim een half-uur duurde, werden 's keizers broeder en gevolg aan Z. H. voorgesteld, die daarna, na een kort onderhoud met graaf Von Bismarck, keizer Wilhelm tot de deur van het vertrek uitgeleide deed.

De keizer verliet met hetzelfde ceremoniëel het Vaticaan en begaf zich naar kardinaal Rampolla. Hierna werd een bezoek gebracht aan de musea op het Vaticaan, aan de bibliotheek, waar verscheidene kasten voor hem geopend werden en aan de St. Pieterskerk; hier werd een gedenkteeken onthuld en verbleef de keizer een half uur.

Het bezoek aan het Vaticaan was hiermede afgeloopen en de keizer keerde naar de Ambassade in zijn eigen rijtuig terug.

Aanstonds na zijn vertrek liet de Paus het onderhoud opteekenen, dat Hij met den Keizer gehad had. Ofschoon niemand daarbij tegenwoordig was geweest, wisten toch de liberale bladen er onmiddellijk breede verslagen van te geven, waarin niet verzuimd werd op menige aardigheid te wijzen, die tijdens dat onderhoud zoude voorgevallen zijn. Zoo zou er bijvoorbeeld een afspraak gemaakt zijn tusschen den Keizer en prins Heinrich, dat, zoodra de Paus de Romeinsche quaestie aanraakte, de prins onmiddellijk de zaal zou binnentreden. Over de waarheid van het feit, dat prins Heinrich op een eenigszins ruwe wijze het onderhoud zou verstoord hebben, hetgeen door vele bladen verzekerd wordt, doen wij geen uitspraak. Daar is in het verhaal van 's keizers reis naar Italië zoo veel overdreven, dat het moeilijk is het ware van het valsche te onderscheiden. De "onbeschrijfelijke" geestdrift, die te Rome zou geheerscht hebben bij het voorname bezoek, is door de liberale bladen zelve tot de grenzen van het gewoon beschrijfelijke teruggebracht. En na al wat men daarover te lezen krijgt zou men bijna gaan gelooven wat de correspondent van *Figaro* er over meldt: "een zeer drukke ontvangst maar niet te vergelijken met de ontvangsten in Duitschland. Veel papiertjes, veel kreten, maar totale afwezigheid van geestdrift."

Niet aldus te Napels. Het Napelsche volk, bekend om zijn levendigen aard, moet letterlijk buiten zich zelve geweest zijn.

Het was nauwelijks doenlijk, de afsluiting van het koninklijk paleis, waarvoor een reusachtig portret des keizers prijkte, voor het publiek te handhaven. Duizenden leden der ambachtsvereenigingen, met keizerspenningen versierd, trokken voorbij met vaandels en muziek, en ontelbare menschen droegen Duitsche vlaggetjes.

De keizer, koning Humbert en de kroonprins verschenen tweemaal op het balkon van het paleis, waar zij begroet werden met het Romeinsche

---

FEUILLETON.

DOS AMIGOE.

H. CONSCIENCE.

———o———

(*Siguimentoe.*)

"E architect, mi patron, ta un homber di masjá mal naturá, koe ta zundra i papia maloe coe toer hende. Hasta klerk ó sirbidónan di mas pacensji no por soporté sino algun luna. Amí, — koe despues koe mi tabata empleá cerca dje, a bin descubri koe é tin un bon coerazon, apesar di su manera brutoe — mi tabata soporta toer cos sin moestra nunca mal boluntad. Despues di algun tempoe el a bin haja un aprecio particular pa mi, ma esai no a libra mi nunca di su palabra maloenan.

"Mi tabata sirbi mi patron coe celo i coe fidelidad; dos be caba el a halsa mi salario un poco. Mi tabata sinti mi feliz, pasobra, maske mi no tabata gana sino solamente suficiente pa cubri nos gastoe, toch mi por a haci bida di mi mama basta sosegá.

"Un mainta mi patron a manda jama mi cerca dje den su oficina. Ora mi a jega su dilanti, el a mira mi coe un cara harí i el a puntra mi:

"¿Willem bo a viaha algun bé?"

"Un be mi tabata na Antwerpen," mi a respondé, "un otro be na Aalst, i últimamente na Hal."

"¿Mas aleuw bo no a bai? — ¿Auto lo bo tin gustoe di haci un viaha?"

"Coe muchoe gustoe."

"Bon anto, bin tende," mi patron dici. "Ta tres anja pasá, koe un senjor na Luik a encarga mi algun plan pa un fábrica. E plaunan no tabata na su gustoe i el a nenga di paga mi. Awor mi a ricibi un carta di dje, i é ta bisa mi koe el a troca di cordamentoe i koe é tin cincoe cientoe frank, koe ta balor di mi trabao, na mi disposicion. — Hopi be bo a traha pa mi, ora no ta ora di trabao; tabata masjá poco pa mi a paga bo p'esai, ma derecho ta derecho, i mi no a lubida bo trabao. Ta berde koe algun be mi tin poco mal naturá. ma mi ta mira, Willem, koe bo ta un bon mucha, celoso i activo. P'esai mi kier doena bo un prueba di mi confianza. Lo mi por bien laga ricibi e cincoe cientoe frank na Luik mes coe un poco gastoe; ma mi ta prefera di probecha di e ocasion-aki pa laga bo haci un viaha na Luik como recreacion i recompensa. ¿Lo bo kier bai?"

"O, sigur, Senjor," mi a respondé, "coe mas gusto ainda como lo mi conoce e stad boenita-ai."

"Mira", mi patron a sigui, "ata un recibo, koe lo bo presenta na su direccion, i lo bo ricibi e 500 frank. Aki bo tin ainda sesenta frank pa gastoe di viaha i bo tin un verlof di ocho dia. Biba coe economia, i lo bo por mira no solamente Luik, ma tambe e otro lugá pintorescoonan aibauda. Mi ta confia bo coe ricibimentoe di cincoe cientoe frank; ta di mas mi recomenda bo prudencia, bo ta un mucha huicioso. Bai awe mes, pasobra tin un boenita tempoe, probecha di dje."

"Manifestando mi gratitud mi a toema despedida di mi patron i mi a bai cerca mi mama, bai doené e bon nobo. Segun mi a corda, — i asina mi a bisa mi mama — lo mi a bai solamente Luik i bolbe unbe, i di e manera-ai lo mi a spaar un binti ó trinta frank for di e sesenta koe mi patron a doena mi pa gastoe. Ademas, di mi ocho dia di verlof lo mi a keda coe cuater dia liber pa mi haci algun trabao na cas. Mi a calcula koe ademas di e fortuna di mira Luik, lo mi tabatin ocasion di gana un cuarenta ó cincuenta frank. Mas ó menos e suma-ai nos ta debe na panadero, bendedó di carni i otro tienda, i asina nos lo a keda liber di debe.

"Ma mi mama, impresioná pa bondad di mi patron, tabata di opinion koe nos no mester a troca su intencion noble, solamente pa haci economia. E placa koe el a doena mi, meste tabata gastá pa e obheto pa cual el a doena mi é. Mi no por a haci otro manera, segun mi mama, sino porbecha di e ocasion pa goza di un viaha asina boenita i sosega un poco durante e ocho dia, despues di traha continuamente diez anja largoe.

"Mi mama a companja mi hopi aleuw na caminda. Apesar koe é tabata drama lágrima na momento di promé despedida koe el a toema di su jioe, é tabata mes contentoe koe mi, cordando e alegria, koe lo mi a goza di dje den e stad boenita.

"Mi a baha na Luik na un posada barata; i inmediatamente mi a bai cerca e senjor, na kende mi mester a presenta recibo di mi patron. Mi a ricibi e cincoe cientoe frank toer na oro. Mi a hinca nan den mi beursji, i mi a wardé den mi sacoe scondi di jas. Ora mi tabata riba caja mi a sera mi sacoe coe tres feneta, koe mi a hiba for di mi cas, — i, sosegá i sin ningun cuidao, mi a

volkslied, uitgevoerd door de muziekkorpsen van al de vereenigingen. De schepen in de haven waren met rijken vlaggentooi en de huizen aan het Koningsplein met palmtakken versierd.

Het voornaamste blad van Napels, de *Corriere di Napoli*, bevatte een met gloed geschreven artikel, vol sympathie voor Duitschland. Daarbij herinnert het blad aan Conradin's heldhaftigen veldtocht tegen de voormalige Fransche overheersching te Napels en zond aldus uit lage vleierij eene hatelijkheid aan de Fransche regeering.

Over het geheel heeft de ontvangst te Napels die te Rome nog overtroffen; zoodat de arme correspondenten wel met de handen in het haar hebben gezeten, hoe ze te beschrijven.

De illuminatie was grootsch; vooral schitterend was die van de tegenover het paleis gelegene kerk der Annunziata, wier lijnen geheel, tot aan de spits van den koepeltoren, verlicht waren; ongetwijfeld geschiedde dit naar aanleiding van 's Pausen wensch aan den bisschop, dat keizer Wilhelm zoo hartelijk mogelijk zou ontvangen worden. Zóó groot was de menschenmassa, dat er van verkeer voor rijtuigen geen sprake was, ja dat zelfs voetgangers zich nauwelijks voorwaarts bewegen konden. De Vesuvius verhoogde het effect door eene vuurkolom hemelwaarts te zenden.

De keizer verscheen des avonds, nogmaals zijnen dank betuigend, op het balkon. Bij de gala-voorstelling in het San-Carlo-theater brak bij het spelen van de Pruisische volkshymne eene stormachtige ovatie los. Graaf Bismarck was onder de toeschouwers.

Verder reiken onze berichten, over de Italiaansche feestvieringen niet. Wij behoeven die ook niet, om ons over den gevreesden uitslag van dat feit gerust te stellen. Wat de Keizer tot hiertoe getoond heeft te willen, stelt ons geheel tevreden. Alles is zorgvuldig vermeden, wat den Paus krenken kon. Geen erkenning van den bestaanden toestand, waar Crispi op gehoopt had. De Keizer heeft alles gelaten zooals hij het vond, zegt de *Oss. Rom.* zonder iets ten voor- of ten nadeele van een der beide partijen te ondernemen. En de *Moniteur* gaat nog een stap verder, waar hij zegt: De Keizer heeft de onjuistheid van den bestaanden toestand erkend, door zich te onderwerpen aan de etikette van het Vaticaan.

Dit is meer dan voldoende om de katholieken gerust te stellen over den uitslag der reis van Wilhelm II naar Italië.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

—Bij Gouvernements-beschikking is bepaald, dat alle vaartuigen, komende van Martinique, wegens het heerschen van pokken en gele koorts op dat eiland, in de Caracasbaai aan eene quarantaine van drie weken, met inbegrip van de reis zullen worden onderworpen; — is het bureau van stemopneming voor de op den 28en November e. k. te houden verkiezing van *drie* leden van de Kamer van Koophandel en Nijverheid op dit eiland, samengesteld uit de Heeren *E. D. E. van den Bossche*, als Voorzitter, en de Heeren *F. W. Neuman* en *A. A. Correa* als leden; — is *Julio Elias Liberal* benoemd tot maréchaussée der 2e klasse; — is de als maréchaussée der 2e klasse naar de Brigade gedetacheerde infanterist *Paul Adolf Oskar Heider*, naar het garnizoen teruggezonden.

— Op last van den Heer Gouverneur der Kolonie wordt bekend gemaakt, dat blijkens eene van den waarnemenden Consul-generaal der Nederlanden te Port-au-Prince ontvangen mededeeling, de havens van Cap-Haïtien, Gonaïves en St. Marc door het voorloopig Gouvernement van Haïti in staat van blokkade zijn verklaard.

— Onze landgenoot, de Heer *J. C. Nieuwstraten*, is te Utrecht voor het theoretisch geneeskundig examen geslaagd.

— De *Curaçaosche Courant* van Vrijdag den 9n dezer behelst een artikel, waarin wij met de meeste voldoening gezien hebben, dat aan de inzendingen van ons eiland op de tentoonstelling van Brussel het eere-diploma toegekend is. Tevens wordt in dat artikel den grootsten lof toegekend aan de Curaçaosche industrie.

— Dank zij den ijver en overdroten waakzaamheid der politie is aan het steenengooien in de Willemstad, waarvan wij in ons vorig nummer melding hebben gemaakt, een einde gekomen. Men is er echter niet in geslaagd de dader of daders te vatten.

— De tijding over het nabijzijnd sterven van onzen beminden Vorst, die hier den 3n. dezer uit de *Daily Bulletin of the Port of Spain Gazette* met ontsteltenis vernomen werd, heeft zich gelukkig niet bevestigd. Op zijn minst genomen is dit weder een dier overdreven berichten, die in den laatsten tijd over den gezondheidstoestand van Willem III werden uitgestrooid. Voorzeker zou, in geval het bericht waarheid bevatte, de *Société Française* het onmiddellijk overgeseind moeten hebben.— Dit doet ons hopen dat, mocht het gevaar al niet zijn geweken, die laatste slag nog verre moge zijn.

— Zondag jl. vierde de St. Jozefsgezellen-Vereeniging haar zesjarig bestaan. Gelijk het behoorde, werd voor alles Gode op waardige wijze dank gebracht voor den bijzonderen zegen, dien Hij in den loop dezer zes jaren op het nog schijnbaar nietige, maar reeds zoo hoogst nuttige werk heeft doen neerdalen.

De avond werd in gezellig samenzijn doorgebracht. Om de vreugde van dien dag te verhoogen hadden eenige leden het plan opgevat, om hun medeleden des avonds met een tooneelstukje te verrassen. Inderdaad brachten zij Zondagavond jl. een papiamentsche navolging van de Fransche Ingebeelde Zieke van Molière ten gehoore met een succes, dat in aanmerking genomen de weinige geoefendheid in dat soort van zaken, en alleen bijna met behulp van den natuurlijken aanleg, schitterend mag heeten. — Wij vernemen met genoegen dat de geachte spelers het stuk nog eenmaal, en in ruimer kring zullen vertoonen. Een zeer bescheiden orkestje hield tusschen de bedrijven de aangename stemming gaande.

Eere den leden der Jozefsgezellen-Vereeniging, die zoo huiselijk gezellig feest weten te vieren. Lof aan de heeren leden, die hun broeders dien avond zoo aangenaam door hun spel hebben vermaakt. Onze beste wenschen voor het langdurig en bloeiend bestaan der nuttige Vereeniging.

NEDERLAND.

— De nieuwbenoemde gouverneur van Suriname, jhr. mr. De Savornin Lohman, zal niet vóór December derwaarts vertrekken.

— De *Ned. Katholiek* thans in vergroot formaat verschenen, bevat in navolging van andere katholieke bladen een opgewekt artikel, waarin sympathie wordt betuigd met een te houden protest-meeting tegen de verdrukking des Pausen door de Italiaansche regeering.

De *Amstelbode* hetzelfde onderwerp besprekende, drukt den wensch uit, dat alle katholieke vereenigingen in het land door minstens twee afgevaardigden op een algemeene vergadering zoude worden vertegenwoordigd, opdat men in waarheid zou kunnen spreken van een protest door geheel het katholieke Nederland uitgebracht.

— Z. M. de Koning heeft aan de Nederlandsche Heidemaatschappij, als blijk van zijn belangstelling in deze zaak, de belangrijke gift geschonken van f 25,000.

— Volgens een Reuter-telegram uit Weltevreden aan het *Vaderland*, is te Madioen een samenzwering tegen het Nederlandsch gezag ontdekt.

Twee en veertig personen, waaronder de leider der bende, zijn in hechtenis genomen en elf anderen, die weigerden zich over te geven, werden doodgeschoten.

De *St. Ct.* meldt daaromtrent het volgende:

Blijkens telegraphisch bericht van de Indische regeering vernam de resident van Soerakarta in den nacht van 11 op 12 dezer, dat een dertigtal inlanders, als priesters gekleed, zich meester gemaakt hadden van de pasangrahan te Tewangmangoe, in het district Karangpandan, nabij de grens van Madioen, en door de politie niet waren te verdrijven.

Terstond werden militairen derwaarts gezonden, met een gedeelte van de lijfwachtdragonders en van het legioen van pangeran Prang-Wedono, terwijl zich ook de resident en geneemde pangeran daarheen begaven. Ten gevolge van dit krachtig optreden werd de poging tot verzet in hare geboorte onderdrukt.

Van de bende in de pasangrahan gaven zich 42 personen, onder welke vrouwen en kinderen, over, terwijl de leider der bende en tien anderen, die zich niet wilden overgeven, werden gedood. Niemand is ontkomen. De bevolking is volkomen rustig.

— Door de erven van wijlen Mgr. Kistemaker, bisschop van Uranapolis i. p. i. is geschonken aan de algemeene armen van Oldenzaal *f*1000; tot het houden van een buitengewone bedeeling van de vereeniging H. Vincentius a Paolo *f*500, en aan de R. K. Kerk aldaar een gelijke som.

— Bij testamentaire beschikking is door den ZEerw. Heer Nieuwenhuis, in leven pastoor te St. Martin in West-Indië, onlangs te Arnhem overleden, aan de R. K. Kerk te Oldenzaal vermaakt een aanzienlijk boerenerf, gelegen onder Borne.

Beide laatste berichten verneemt de *Vrijmoedige* uit Nederlandsche couranten.

BUITENLAND.

Italie.— De voornaamste bijzonderheden over keizer Wilhelms verblijf te Rome vindt men hiervóór medegedeeld. Wij hebben daar niets meer bij te voegen, dan alleen dat, terwijl koning Humbert zich uitsloofde om den keizer in te palmen, de heer Crispi van zijn kant zorgde dat de feestelijkheden ook te Berlijn haar indruk niet misten. Hij telegrapheerde namelijk aan Bismarck het volgende:

„ Te midden van de geestdrift in Italiës hoofdstad rondom uw verheven souverein, den vriend van onzen koning en het hoofd der groote Duitsche natie, den bondgenoot van ons land, richt mijn gedachte zich bewogen tot u. Ik wenschte dat de nagalm der toejuichingen, waarvan Rome weerklinkt, tot u kwam om u te zeggen hoezeer het Italiaansche volk Duitschland bemint en de vriendschap waardeert van dat land, hetwelk door de raadgevingen Uwer Hoogheid zoo groot en roemrijk is geworden: ik wensch dat onze vereeniging altijd even hartelijk en innig moge zijn tot roem der beide vorstenhuizen en ik wensch den beiden volken en den Europeeschen vrede geluk."

Daarop heeft Bismarck het volgende geantwoord, daardoor alweer toonende hoe hij bij al zijn militaire stugheid toch, als hij wil, ook diplomatieke complimentjes maken kan: „ Ik dank u uit de volheid mijns harten, dat gij aan mij wel hebt willen denken op het oogenblik, dat gij getuige zijt van de ontmoeting der beide souvereinen en van de plechtige betuiging van hartelijke vriendschap tusschen de beide groote volken. Het bewustzijn van gemeenschappelijk samengewerkt te hebben ter bevestiging dier wederkeerige vriendschap tusschen onze souvereinen en landen, en onze vaste wil om haar te handhaven en steeds inniger te doen zijn, is de aan mijn hart dierbare verbinding tusschen de schitterende feesten te Rome en mijn eenzaam verblijf in het bosch, waar Uwe Excellentie mij voor twee maanden vriendschap kwam betuigen."

Zooveel sentimentaliteit had ze-

---

coeminsa keire na toer lugá di Luik, gozando di boenitezanan di e stad.

" Atardi ora mi a bolbe na mi posada pa come, mi a contra na mesa coe un jonkman di Antwerpen, koe pronto, pa su amabilidad i su manera agradable di papia, a gana mi simpatia. Despues koe nos a come nos a bai sinta papia riba boenitezanan di stad Luik, te a jega ora di droemi.

" E jonkman tabata un klerk viahero di un cas di comercio. Su manicé lo el a sali pa Spa, caminda é tabatin algun asuntoe di bai haci. El a conta mi algun particularidad di Spa, koe a haci mi asina tantoe curioso, koe, promé koe nos a bai droemi nos a combini di bai haci viaha huntoe. El a keda coe mi, koe ora nos jega aja lo é pura na caba su asuntoenan lihé, anto p'é bai moestra mi toer lo ke tin di mira; pasobra é tabata mas be aja caba i é conoce toer cos muchoe bon.

" Mainta tempran nos a sali i promé koe merdia nos tabata na Spa. Despues koe nos a come pida cos, nos a keda koe te anochi nos lo a toema un bon cena, afin koe nos por tabatin hopi tempoe liber pa keire. Mi amigoe a bai p'é caba su asuntoenan asina pronto posibel.

" Ora el a bolbe contra coe mi, despues di dos o tres ora, é tabata parce masjá contentoe. E tabata fortuná, é dici coe mi. No solamente el a haci algun negocio, koe su patron lo a gana algun mil frank; ma ademas é mes tambe a gana cien frank. E dia-ai é no kier a biba coe economia i el a para ariba koe nos mester a bai come na un hotel grandi. Mi no tabatin di spanta pa gastoe, pasobra é lo a haci toer.

" Despues di moestra algun dificultad, mi a acepta su proposicion; e jonkman a insisti di tal manera, koe tabata imposibel pa mi nenga.

" Asina nos a bin haja nos, despues di un paseo largoe i divertido, na un mesa luhoso. Mi tabata stranjoe i coe verguenza na presencia di e caballero i senjora ricoenan, koe tabata na mesa huntoe coe nos, i mi no por a tribi papia ni un palabra. Mi amigoe al contrario meste tabata costumbrá coe asina sorto di sociedad, pasobra é tabata combersa coe toer hende sin moestré ni un poço verlegen.

" Naturalmente n'e mesa-ai no tabata bebe otro cos sino binja, i riba exigencia di mi amigoe mi mester a bebe algun glas. Como na mi cas nunca mi no a bebe sino awa ó koffi frioe, mi no por a soporta tantoe binja. Masjá lihé mi cabez a coeminsa cainta i mi lenga a los. Mi tabata papia, hari i ja mi no tabatin verguenza mas di e compania ricoe. Mi amigoe a pidi un segundo bottel, un binja corrá fuerte, koe tabata kima mi garganta manera candela...."

" ¿No tabata binja di Bourgogne?" — e dokter, koe te aki a scucha coe muchoe atencion, a puntra.

" Ai, mi no sabi, ki jama e veneno infernal," e jonkman a responde, " ma esun bottel tabata pa mi un maldicion, un demonio, koe sin koe mi por a comprende a lastra mi na crimen i na verguenza. Com koe ta, despues di a toema algun glas, mi tabata sinti mi manera loco. Mi tabata grandi i fuerte, orgulloso i feliz, toer cos rondó di mi tabata seduci mi coe nan briljo, i mi tabata tende mi mes su boz, stranjá di tantoe elocuencia, koe mi a haja.

" Despues di e promé bottel a bini un mas....ma mi amigoe, koe por a bebe mas hopi koe mi, no a laga mi bebe mas, i é so a caba coe n'e segundo bottel....Di ai nos a bai na un cas, caminda un música masjá boenita tabata atrae hende...."

" Pober mucha," — e dokter a interrumpi e jonkman — " bo tabata burachi! O, mi ta comprende caba kiko a sosode bo. Bo a laga nan seduci bo i bo a bai mira wega di placa, bo a bai na wega di *roulette*, na e precipicio infernal, den cual asina hopi hende a cai pa eternidad."

" Ai, sí, dokter."

" ¿I bo a perde hopi?"

" ¡Toer!"

" ¡Cincoe cientoe frank, o cieloe!"

" I mi placa di gastoe."

" ¡Desgraciadoe! Placa di bo patron!"

E jonkman a baha su cara i el a keda sinta manera muda.

" ¿ Ma bo tabata realmente for di bo sinti anto?" — e dokter a exclama coe un tono di indignacion.

" Sin sintí i ciegoe, causá pa e binja, koe tabata traha riba mi manera na veneno di alma."

" ¿Nan a horta bo kizas?

" No, dokter, mi so ta culpable."

" Bo concensji tabata enteramente morto anto? Bo a lubida bo mama? Lo ke bo a haci, ta un ladronía!"

" Si, si, un crimen detestable i baho."

" Ma abo, te n'e tempoe-ai asina honrado i trahadó....Ta increible. ¿Ta com esai a sosode?"

(*E ta sigui.*)

ker niemand van den ijzeren kanselier verwacht, en men zou bijna zeggen, dat de knak, dien zijn prestige in de laatste dagen gekregen heeft, op zijn gemoed gewerkt heeft. De onthullingen in het dagboek van keizer Frederik hebben hem geen goed gedaan en de houding, die hij daartegenover aannam, heeft zelfs, gelijk wij een vorige maal aanstipten, zijn voormalige vereerders geërgerd.

Duitschland. — Het gekibbel der doctoren over de ziekte van keizer Frederik is alweer in vollen gang. Thans is verschenen het boek van dr. Mackenzie over de ziekte en den dood van keizer Frederik. De oplage bedraagt vijftig duizend exemplaren,

Daaruit blijkt dat Mackenzie de zwaarste beschuldigingen uitbrengt tegen de Duitsche geneesheeren, die hij van schromelijke onkunde beschuldigt, terwijl hij hun niet minder verwijt, dan dat zij den kanker in de keel des keizers en zijn dood veroorzaakt hebben.

Hij beweert onder meer, dat geen enkel Duitsch dokter de keeltang wist te hanteeren; dat zij een meestal doodelijke operatie voorstelden, zonder een behoorlijk onderzoek ingesteld te hebben, door een stukje van den uitwas met de tang uit de keel te halen: dat zij de luchtpijp verschrikkelijk mishandelden; dat het herhaalde branden barbaarsch was; dat als professor Gerhadt kanker had willen veroorzaken, hij niet anders had kunnen handelen, en dat de hardhandige, mislukte pogingen van dr. Von Bergmann, om het metalen luchtpijpje in de keel des keizers te plaatsen, hem den genadeslag toebrachten.

Zoodra de keizer was overleden, werd besloten, dat men niet tot de lijkschouwing zou overgaan, en sir Mackenzie verzocht, schriftelijk rapport uit te brengen over de vermoedelijke oorzaak van 's keizers dood. Men hoopte, zegt de dokter, mij in tegenspraak te brengen met hetgeen de lijkschouwing zou aantoonen." Dit gelukte echter niet; want hij verklaarde, dat de ziekte des keizers verkankering van het strottenhoofd was geweest.

Mackenzie's brochure valt zoodanig tegen, dat zelfs het *Berliner Tageblatt*, vroeger een vurig vereerder van den Engelschen geneesheer, er geen woord van wil meedeelen en het geschrift ronduit noemt een onverkwikkelijk geneeskundig gekijf in een nieuwe uitgave, waardoor de overleden keizer zeker niet meer in het leven te roepen is. Het boek is op bevel van den staatsprocureur te Duisburg in beslag genomen. Inmiddels heeft de *New York Herald* er reeds uittreksels van gegeven, zoodat de uitgevers van plan zijn, dit blad een proces aan te doen. Mackenzie van zijn kant verklaart dat de uittreksels van zijn boek, door de *New-York Herald* meegedeeld, gestolen en bovendien onnauwkeurig zijn, terwijl professor Von Bergmann tegen Mackenzie een aanklacht heeft ingediend wegens laster, omdat deze hem beschuldigt, keizer Frederik door zijn onhandigheid gedood te hebben.

De *Pall Mall Gazette* heeft Mackenzie geïnterviewd: deze loochende daarbij dat de koningin of keizerin Frederik zijn boek vóór de uitgave zoude hebben nagezien, en verklaarde zich bereid de twistpunten met de Duitsche doctoren aan een Amerikaansch scheidsgerecht te onderwerpen en daartoe tot dekking der kosten 500 pond sterling te deponeeren, mits Von Bergmann hetzelfde doe. Inderdaad een onverkwikkelijk gekijf, dat geen hoogen dunk geeft van de goede trouw en het gevoel van eigenwaarde in de hooge geneeskundige wereld.

Engeland.— Kardinaal Newman is ongesteld.

— De *Londen News* bespreekt het incident van den Britschen gezant te Washington en zegt, dat, dewijl diens onvoorzichtigheid algemeen voor zeer groot en onbezonnen erkend wordt, het gevoelen van de Engelsche pers is, dat de handeling van President Cleveland, door voorkeur te geven aan de politieke eischen van een oogenblik boven de handhaving van goede betrekkingen tusschen twee aanverwante natiën, uiterst onvriendschappelijk is. De *Standard* dringt er op aan bij Salisbury de aan Engeland aangedane beleediging te beantwoorden, door den Amerikaanschen minister te Londen zijn paspoort te geven; ook verklaart het blad dat de missie van Washington vermoedelijk zeer lang onbezet zal blijven.

De Amerikaansche pers hoopt, dat Sir Michael H. Herbert, zaakgelastigde te Washington, tot minister-resident zal worden benoemd, vooral omdat hij voornemens is in het huwelijk te treden met eene aanzienlijke dame van New-York.

Denemarken.— Een telegram uit Kopenhagen meldt, dat de oppositie van de Folkething de viering van den verjaardag van koning Christiaan zal verhinderen.

N. Amerika.— Generaal Harrison, de nieuwgekozen president der Ver. Staten stamt af van William Henry Harrison, die voor het tijdperk 1841-1845 gekozen was, doch den 4 April 1841 overleden is.

Venezuela.— Twee venezuelaansche stoomschepen: de *Nutrias*, die van Bolivar kwam, en de *Bermudez*, die naar San Felice ging, zijn om 9 ure 's avonds van den 12n dezer op de rivier Orinoco, in aanvaring gekomen en beiden zijn gezonken. Uitgezonderd de kapitein van de *Bermudez*, de machinist en de heer De Lort, voormalig commandant in dienst van de Transatlantische lijn, zijn al de passagiers en de bemanning verdronken.

—Dinsdagmorgen jl. heeft men een schok van een aardbeving gevoeld, die vooral in het oostelijk gedeelte van het land hevig was. De kerk van Rio-Chico stond op instorten en de Telegraphische gemeenschap met de provinciën is verbroken.

—Gisteren had er weer eene ontploffing in de dynamiet-fabriek van Ciudad Bolivar plaats. De directeur en 12 andere personen zijn omgekomen.

Haiti.— De stad Jacmel heeft zich aan de troepen van Légitime overgegeven. Dientengevolge is de blokkade opgeheven.

Falsificacion di Historia.

IX.

Estado no-casá di pader i hendenan di combentoe.

Kizas no ta existi den Iglesia Católica ningun institucion, koe nos enemigoenan ta odia asina cruelmente, manera celibato ó bida no-casá, na cual pader i hendenan di combentoe ta somete nan coe toer nan libertad. Hende por esplica nan algoe di e lucha grandi ai-contra, si nan mira, com e idea sublime di celibato ta completamente descocí den circulo no-catoliconan i com historia di e institucion-ai ta worde trocé; com ademas nan ta atribui inhustamente un partida di consecuencia maloe, perhudicial na e estado di abstenencia. P'esai nos kier trata di doena algun esplicacion riba e siguiente proposicionnan.

---

1. IDEA DI CELIBATO TA SAGRADOE I ELEVÁ.

Den su *Defensa di Cristianismo* Hettinger ta bisa masjá boenita: "Koe abstenencia meste ta jamá un cos sagradoe i agradable na Dios, tabata conviccion di henter género humano den toer siglo; nos ta haja e conviccion-ai cerca Griego i Romanonan, den India, China, Peru i Mexico. Padernan di Israel meste tabata puro, promé koe nan por a jega na altá. Den Iglesia Católica tambe pureza virginal ta bai riba toer cos; den bista di Iglesia e pureza-ai ta fruta di mas boenita di spiritu di Evangelio, prueba di mas grandi di e forza superior, koe ta basja continuamente den bida natural, pa santifiké i animé coe un spiritu divino. Como é ta considera sacerdocio como promé categoria den su reino spiritual, Iglesia meste exigi tambe for di su padernan e adorno di mas elevá di fe. Un sacerdocio virginal so por celebra misterionan di e Jioe, koe a nace for di un virgen: solamente den manoe virginal Curpa di e Jioe di un Virgen por droemi; solamente hende puro por predica pureza na otro; solamente é koe boluntariamente a impone su curpa un abstenencia di mas completoe, por exhorta soe roemannan na renega mundoe i moestra amor di mas elevá pa nos Redentor. Asina solamente nan lo ta digno di e mision, coe cual Cristoe, Tata di e raza nobo, a encarga nan pa den E i p' E nan haci lo ke a nace den carni renace den spiritu. Mes cos koe Hesoe Cristoe, uní na e Iglesia virgen pa medio di un matrimonio mistico, nan meste gana jioe nobo semper p'é, nan meste funda un reino spiritual; coe predicacion, coe partimentoe di sacramentoenan i pa e forza di santificacion, koe nan a ricibi den santoe ordenacion sacerdotal, nan meste cultiva un bida mas elevá den toer siglo"

E idea sagradoe i elevá-ai, koe celibato tin pa base, no ta solamente un teoria boenita, un ideal koe no por ta lográ; no, é ta un doctrina, koe por ta poné na práctica coe boluntad liber di hende judá pa gracia di Dios, manera historia i experiencia di toer dia ta proba suficientemente di toer bon pader. Sublime ta lo ke e célebre historiador Johannes Janssen ta scirbi ai-riba: "Si un Dios ta bira hende i moeri na un cruz pa nos, si E ta pone Su mérito infinitonan na nos disposicion ......, anto un Philippus Nerius, un Franciscus Xaverius, sí, anto cada pader catolica, jen di entusiasmo pa amor di su Redentor crucificá, por renuncia bida casá boluntariamente, promé koe é coeminsa su carrera sacerdotal: e ora-ai imitacion di Cristoe-virgen, siguimentoe di conseho di San Pablo ta un ideal mas elevá koe contraementoe di un casamentoe. Gracia di Dios por juda hende no solamente ora é *meste* abandona algun bien temporal, ma gracia di Dios por doené forza tambe pa haci sacrificio *boluntario*. Boluntariamente Cristoe a practica abstenencia completa henter su bida, boluntariamente El a scohe cruz pa Su companjero, pa Su altá di sacrificio. Bon anto, esnan koe ta stima Cristoe berdaderamente, esnan koe kier ta Su siguidó coe nan accion, meste haci mas di loke mandamentoe ta obliga nan haci necesariamente; nan meste haci un sacrificio boluntario p' E, boluntariamente nan meste renuncia bien i gozenan di e mundoe-aki p' E, boluntariamente nan meste crusifica nan pasion i nan deseonan. Practicamentoe di e doctrina-ai di cruz ta fundamentoe di celibato i na mes tempoe garantia di su posibilidad."

Despues di conoce lo ke e célebre Janssen ta scirbi, nos por bien puntra coe razon, com Luther, Zwingli i hopi doctor protestant, di nos tempoe tambe, por tribi jama estado no-casá di pader i hendenan di combentoe un "disparate," un "dureza innatural di Iglesia Romana", un "promesa impio", un cargo di concensji, un picá contra naturalaza, un nengamentoe di e orde, koe Dios a establece. Pasobra, si pa hustifica e exprecion-ai, nan tribi apela huntoe coe Luther na e lugá conocí den carta di Timoteo nos ta doena nan respondi dí J. A. Möhler: "E apelacion-ai ta revela ó ignorancia ó pasion masjá grandi, pa koe nos ocupa nos muchoe particularmente di dje. Pasobra n'e lugá-ai ta worde solamente papiá di esnan, koe ta taha toer hende absolutamente di casa, mientras Iglesia Católica no ta condena ni casamentoe en general, ni é ta taha ningun hende na particular di casa." I asina anto cada pader catolica por puntra huntoe coe apostel: "¿Mi no por haci uso di mi libertad? ¿Na kende mi tabata mará, ora mi a somete mi na biba sin casa?" Koe un pader no ta acepta celibato sino despues di muchoe reflexion, no ta un secretoe pa ningun hende koe sabi com Iglesia ta prepara su jioenan pa sacerdocio i pa nan haci promesanan di combentoe. Si Protestantnan por a haci un examen serio promé koe nan pronuncia asina sorto di acusacion escandaloso, nos no ta duda koe nan bista tambe lo a habri pa boeniteza elevá di estado di abstenencia.

Ata e tres gran cosnan, koe celibato a haci nace i florece den Iglesia: observacion di elevacion di estado virginal, posibilidad di biba santoe i puro den e estado-ai i por fin e libertad completa, coe cual padernan ta somete nan n'e estado-ai.

---

2. CELIBATO TA MASJÁ BIEUW I NO TA GREGORIO VII A INTRODUCIÉ DEN IGLESIA.

Cristoe, Pontifice, tabata biba sin ta casá. Su apostelnan, coe exepcion di Pedro, a bandona toer cos, hasta nan mohé, ora nan kier a sigui nan Senjor. E discípulo stimá, koe tabata para bao di cruz di Hesus huntoe coe n'e Mama-Virgen, i Pablo, e gran elogiadó di estado virginal, no tabatin esposa. Hopi discipulo a sigui nan egemplo aiden, i, tantoe na principio como despues, Iglesia a recomenda estado virginal como di mas elevá i di mihó. Como lei imperialnan contra celibato, principalmente *Lex Julia i Poppea* (*), tabata haci cantidad di homber no-casá masjá limitá, nan tabata obligá na laga hende casá tambe bira pader; sin embargo nan no por tabata casá sino un be so: no solamente obispoe i padernan, ma tambe diakennan. Ademas, segun resolucion di concilionan di Elvira (306) i Arles (314), nan tabata obligá, bao di pena di ta suspendé, di abstene nan durante tempoe, koe nan tabata encargá coe oficio sagradoe. Tertuliano caba (160—240) ta papia di e costumbre, koe esnan, koe a bira pader sin koe nan tabata casá, no por a casa mas despues. I pronto e costumbre bieuw i general-ai a bira lei. Canones Apostóliconan (cap. 25), koe, pa nan contenido ta masjá bieuw, ta exigi, koe pader no-casánan no por casa. I concilio di Neo-Caesarea (314) ta ordena suspencion di padernan, koe tribi casa. Por fin e promé Concilio general di Nicea (325), koe ta jama e costumbre, koe padernan meste keda sin casa, un tradicion bieuw, kier a bai ainda un paso mas aleuw i permiti solamente e padernan, koe tabata biba den estado virginal, jega na altá, coe otro palabra: e concilio kier a haci celibato di padernan un lei general di Iglesia; ma — a lo menos si noticianan di Socrates i otro ta exacto —el a desisti di esai riba pidimentoe di obispoe Paphnutius. Basá riba e testimonio-aki i riba hopi otro mas, koe nos ta haja cerca patriarcanan, di banda di Catolicanan estado di abstenencia tabata toemá como un *resolucion apostólica*, tambe den *sentido di lei*. Den último anjanan ainda Bickel a trata di proba esai. Bien ta berde koe profesor Funk a kere di meste protesla contra Bickel su prueba, ma F. H. Kraus, un conocedó di historia bieuw, ta observa riba Funk su protesta, "koe argumentonan di Bickel tin derecho riba un huicio mas favorable."

Kiko koe ta di esai, kende di dos, Bickel ó Funk, tin razón, *sigur ta, koe apostelnan caba a defende celibato.*

Despues di e tempoe-ai lei di celibato tabata continuamente desarroljá den e direccion koe nos a moestra mas ariba.

Di acuerdo coe concilio di Elvira (306), Papa Siricius a proclama un decreto koe pader i diakennan, koe tabata casá promé koe nan ordenaçión mester a bandona bida di casá, bao di pena di suspension. E mes decreto tabata sostenó pa hopi Papa i hopi concilio, manera pa concilio di Carthago (390), Toledo (400), Orange (441), Arles (443), Agde (506) i Orleans (538). Papanan Leo I (440—

(*) E leinan-ai tabata obliga Romanonan casa.

461) i Gregorio I (590—604) a extende e lei di celibato hasta pa subdiakennan, mientras a bira mas i mas costumbre di no admiti den sacerdocio sino homber no-casá ó viudo, i a bin bira costumbre di haci esnan koe ta bira pader haci un promesa di castidad.

Dilanti di asina tantoe prueba, koe no por ta contradecí, i koe ta moestra antigüedad di lei di celibato, algun Protestant no por haci violencia na nan conviccion. Asina, entre mas, un di nan, historiador eclesiástico J. H. Kurtz, ta confesa, „koe patriarca Latinonan di nomber a bringa masjá, pa haci e lei koe ta manda padernan hiba un bida di abstenencia, respetá toer caminda." Di mas suave papiá, ta ridiculo pa koe ainda hende busca di haci pueblo kere e pratji bieuw di Protestantnan, koe ta Papa Gregorio VII a introduci celibato den Iglesia.

„Gregorio VII"—asina e mes Kurtz ta scirbi— *a renoba i haci mas fuerte e lei bieuwnan* coe respecto na estado virginal," e leinan, koe hopi siglo pasá, segun testimonio di J. A. Möhler, „tabata proclamá den mas koe dos cientoe concilio caba, ma koe den tempoenan di confusion i di violencia, koe a sigui riba caida di Carolinonan, no tabata observá mas na hopi lugá. Coe bista riba abusonan koe tabata sosode Gregorio a lamta su boz na synode di 1074 asina fuerte posibel contra e eclesiásticonan, koe tabata viola leinan di celibato, i el a prohibi toer crejente, bao di pena di excomulgacion, di bai misa cerca asina sorto di pader ó ricibi santoe sacramentoenan for di nan manoe. E medida-ai a logra su obheto. principalmente pasobra Papanan, koe a sigui, a sostené. Despues concilio di Laterano a declara casamentoe di toer homber, koe a ricibi consagracion haltoenan, como nulo, lo ke concilio di Trente á bin sanciona solemnemente mas atras. I ai periodo di desaroljo di celibato a cera. Esfuerzonan, hací na tempoe di concilionan di Constanz i Bazel, pa permiti pader casa, no tabatin afortunadamente ningun resultado, i menos ainda e atake odioso, koe den promé mitar di e siglo-aki tabata hací na Wurtèmburg i Baden contra celibato, a logra su obheto. Riba toer bringadónan contra celibato, for di Reformadornan te na Catolica-bieuwnan, nos por aplica e palabranan-aki di Fichte: „*Historia di nos coerazon ta refleha casi semper den nos imaginacionnan.*"

(*E ta sigui.*)

VERSCHEIDENHEDEN.

— Aan de *Rhein Kur.* wordt uit Munster het volgende geschreven.

Twee jonge gravinnen, die te Munster vertoeven, deden des namiddags te voet een uitstapje naar het bosch. De beide jonge dames wilden hazelnoten zoeken; daar zij zich echter in het dichte kreukhout niet vrij konden bewegen, ontdeden zij zich van haar bovenkleederen en hingen deze in een boschje op. Zoo baanden zij zich, slechts in keurslijfje en onderrok, een weg door het eenzame bosch en zochten ongestoord hazelnoten.

Spoedig daarop kwam een jong rechtsgeleerde het boschje voorbij, waarin de vrouwenkleederen waren geborgen. Hij nam ze nader in oogenschouw, oordeelde dat zij aan voorname dames moesten hebben toebehoord en trok terstond de conclusie, dat hier een misdaad moest zijn gepleegd. In haast pakte hij de kleederen bijeen en begaf er zich mede naar het politie-commissariaat te Munster am Stein, waar zijne mededeelingen een niet geringe ontsteltenis teweegbrachten. Terstond trof men de noodige schikkingen voor een volledig onderzoek.

Inmiddels hadden de jonge dames haar strooptocht in het woud ten einde gebracht. Wie beschrijft hare verbazing, hare verlegenheid, toen zij den roof harer kleederen ontdekten! Er bleef haar slechts over, in het kostuum, waarin zij zich bevonden, den terugtocht te aanvaarden. Intusschen had zich ook het gerucht van den moord verspreid en nu werd het weldra duidelijk, hoe de ijver van den jurist, die meer zin voor het proza der gerechtszaal, dan voor de poëzie van het woud schijnt te bezitten, tot zoo velerlei gemoedsbeweging aanleiding gegeven had.

— Ten gevolge van het gebruik van één varken, dat grootendeels tot worst werd verwerkt, kwam onlangs te Reichenbach en omstreken, in Saksen, eene epidemie van trichinenziekte voor, waardoor tweehonderd personen werden aangetast en zes en twintig stierven.

De worst was meerendeels als braadworst verbruikt. Het varken was na slachting niet onderzocht.

— Te Paterson, in den staat New-Jersey, is een blinde overleden, die zoo goed allerlei soort van geld — niet alleen muntstukken, maar ook banknoten — kon onderscheiden, dat hij jarenlang de kas hield in een koffiehuis.

— Het gezamenlijk inkomen van de vorstelijke families van Europa bedraagt bijna 157 millioen gulden. In Duitschland wordt het meest daarvoor betaald. Er zijn op een bevolking van ruim 47 millioen zielen 22 koninklijke, vorstelijke en hertogelijke families, die een jaarlijksch inkomen ontvangen van 40 millioen gulden.

Daarop volgt Turkije; de „zieke" heer heeft jaarlijks 38 millioen gulden noodig. De keizerlijke familie in Rusland geniet jaarlijks 29 millioen gulden. Maar 't voornaamste gedeelte hiervan wordt door de kroondomeinen opgebracht, die 1000-maal grooter zijn dan Nederland en door de gouden zilvermijnen.

Engeland betaalt aan de koninklijke familie 900.000 p. st. en Frankrijk aan den president 240.000 p. st. Het inkomen van onzen koning bedraagt 600,000 gulden 's jaars, terwijl 's konings verblijven door den Staat worden onderhouden. De koningin-weduwe geniet 150,000 gulden, de kroonprinses 150,000 gulden.

— Het is thans zeker, dat het huwelijk van den 18jarigen keizer van China den 24sten dag der eerste maand in 1889 zal plaats hebben. Twee millioen taels (6,000.000 gld.) zijn uit de staatskas voor de feestviering beschikbaar gesteld en het volk in de provinciën heeft voor het dubbele bedrag ingeschreven.

Dit klinkt vreemd in 't land waar men honger lijdt en sommigen beweren dan ook, dat reeds eenigen tijd koeriers het land doorreisd hebben, die in last hadden van de plaatselijke overheden de „giften" af te persen.

— De koningin van Zweden wordt op de volgende huiselijke wijze van haar zenuwachtigheid genezen.

Zij staat om 7 uren op, brengt zelf haar kamer in orde en drinkt dan een glas melk. Vervolgens gaat zij in den tuin werken tot 12 uren; dan ontbijten, een uur rusten en tot 6 uren weer in den tuin werken. Daarna gebruikt ze een douche en het middagmaal en begeeft zich om 9 uren ter ruste.

Voor alle zenuwachtige dames is dit weinig kostbaar, veeleer ook financieel voordeelig middel warm aan te bevelen. Nu het voorbeeld door een vorstin gegeven is, kan het middel wel een modeartikel worden.

ADVERTENTIEN.

TE KOOP

BIJ

I. S. Scheidelaar,

Vaatjes loodwit in olie, droog lood wit, zinkwit, geeloker, Koningsrood, menie, Spaansch- Friesch- en chromaatgroen en andere verfwaren, draadnagels van alle afmetingen, tafelmessen, eetlepels en vorken, koperen en ijzeren gewichten, maten voor natte en drooge waren, Cooijmanslikeuren en elixir, goedkoope Holl. sigaren, zwarte thee, Holl. speelkaarten. verschillende soorten reukzeep, haarolie, Eau de Cologne, likeurstellen, speelgoed voor meisjes en jongens, Zweedsche lucifers, lampenglazen, pitten voor lampen en kooktoestellen, albums, eene groote sorteering gekleurde en witte kunstbloemen (flores artificiales), gekleurde linten, schoolschriften, schrijfpapier en enveloppen, zwarte en gekleurde bottines, zwarte cortebajos, gekleurde en witte abrigos, flanels, dameskousen. mannensokken, bogotana, Victoria Lawn, Crea de hilo, etc. en verschillende artikelen, geschikt voor cadeaux.

ACEITE de HOGG

de HIGADO FRESCO de BACALAO, NATURAL y MEDICINAL

Prescripto desde 40 AÑOS, en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brasil y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los primeros médicos del mundo entero, contra las enfermedades del Pecho, Tos, Niños Raquiticos, Humores, Erupciones del cútis, Personas débiles, Pérdidas blancas, etc. El Aceite de bacalao de HOGG es el mas abundante en materia de bases activas. ... TRIANGULARES. Exíjase sobre la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés.

SOLO PROPIETARIO: HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, y en todas las Farmacias.

Publieke Verkooping

Op Maandag den 26n November 1888 bij C. SPROCK Cz, Huis 243, 266/67, Prinsenstraat, van goederen in consignatie ontvangen, te weten:

Winkelwaren, Glaswerk, Aardewerk, Apothekersbenoodigdheden enz. enz. enz.

UIT DE HAND TE KOOP

de navolgende EFFECTEN:

Ni. 221, 200 en 195, gelegen in de Kerkstraat, Willemstad;

Ni. 144, 147, 137 en 138, gelegen in de Jodestraat, Willemstad;

No. 236, gelegen in de Kuiperstraat, Willemstad;

Ni. 76, 76 *b* en 83, gelegen in de Breede Straat, Willemstad;

Ni. 155, 47 en 56, gelegen in de Breede Straat, Pietremaai;

Een stuk grond, gelegen in de Bakkerij-straat;

Een stuk grond No. 68, gelegen in de Dwarsstraat, Pietermaai;

De buitenplaats *Vriendenwijk* (a) *Buena Vista*;

Een RIJTUIG, zoo goed als nieuw, met HARNAS;

Een TELEFOON voor twee stations, met toebehooren, en twee ELECTRISCHE BELLEN, met *annonciator*.

Te bevragen bij

A. S. DE POOL.

ATTENTIE!

De ondergeteekende biedt de onderstaande materialen tegen veel verminderden prijs *a contant* te koop aan:

Eene groote partij ijzer, bestaande uit rond, vierkant, hoek, T, halfrond en plaatijzer van verschillende afmetingen, smêe- en veerenstaal, rood koperen staven en platen voor alambieken en aloëketels, ijzer- en koperdraad, bankschroeven, smeltkroezen, mokers, heggen, pieken, vijlen, vellen blik, Douglaspompen, pompkranen, compositiebuizen voor regenbakken en putten, bascules, maten en gewichten, bancatin, 1 ijzeren bak met slijpsteen, ijzeren trêe en arm — benevens andere ijzerwaren — alsook twee nieuwe alambieken, elk inhoudende ± 120 gallons met cabezote en slang.

H. SCHEIDELAAR.

De Curaçaosche Phosphaat Maatschappij

„ASCENSION".

BUITENGEWONE ALGEMEENE VERGADERING der aandeelhouders op Woensdag den 21 dezer, 's avonds 8 uur, in 't Hotel Sasso, ter kiezing van 2 leden der Commissie, bedoeld bij art. 17.

Curaçao 9 November 1888.
Namens het Bestuur
De Secretaris,
J. H. M. ELLIS.

PASTA PECTORAL y JARABE de NAFÉ de DELANGRENIER

53, Rue Vivienne PARIS

Contra los Rhumas, GRIPE, Bronquitis, Irritaciones del Pecho y la Garganta. — Cincuenta Médicos de los Hospitales de Paris han comprobado su poderosa eficacia. No contiene ópio ni sales de ópio, tales como la morfina ó codeina: puede dársele sin temor á los niños atacados de tos ó de COQUELUCHE.

Véritable RACAHOUT de los Arabes de DELANGRENIER

Indispensable á las personas debiles del pecho ó del estómago y á las que padecen de digestiones laboriosas. Es particularmente apreciable para los niños en quienes favorece el desarrollo de las fuerzas y el crecimiento, preservándoles de las enfermedades comunes á la niñez. Aprobados por los miembros de la Academia de Medicina de Francia.

DEPOSITO en todas las BUENAS FARMACIAS de las AMÉRICAS

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van zilveren en gouden VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1 Januari t/m 30 Juni 1886, onder N°. 1640 t/m 6057 W zal voortgezet worden op Donderdag 22 November a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao 15 November 1888.
De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe na fiendisji di PREENDANAN koe tin plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan fo di 1 Januari te 30 Juni 1886, bau di No. 1640 te 6057 W, lo sigui Djaweebs, dia 22 di November, i dianan koe ta sigui.

Ta pidi doonjonan di e preendanan aji bin paga nan intres afin di evita nan beendemeentoe.

Corsouw, 15 November 1888.
President,
M. P. CURIEL.

De venta en casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial

Por CH. FAY, Perfumista

PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

ASMA

TUBOS-LAVASSEUR

Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

COLEGIO "STO. TOMAS"

PARA ALUMNOS INTERNOS.

BAJO LA PROTECCIÓN DEL ILMO. OBISPO VICARIO APOSTOLICO DE

CURAZAO.

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal.